شنبه ۱۸ مهر ۱۴۰۵ شماره ۲۷۴۸
www.TOURISMpaper.ir
تنها روزنامه مکتوب گردشگری جهان
تریسم
جهان‌سرا

آبروریزی جدید در هواپیمایی امارات!

حین یک پرواز شرکت هواپیمایی امارات از دبی به استانبول، ناگهان آب از سقف هواپیما سرازیر شد و مسافران را واداشت تا برای در امان ماندن از این ریزش غیرمنتظره به سرعت واکنش نشان دهند. نکته قابل توجه این بود که آب دقیقا از محل قرارگیری تابلوی خروجی در داخل کابین می‌چکید.

به گزارش فاکس‌نیوز، یکی از مسافران اظهار داشت که آب همچون آبشار بر سرش سرازیر شده و این تجربه دیدگاه وی را نسبت به هواپیمایی امارات که پیش‌تر آن را «یکی از لوکس‌ترین خطوط هوایی جهان» می‌دانست به‌کلی تغییر داده است. هواپیمایی امارات علت این حادثه را تجمع بیش از حد آب اضافی اعلام کرد. براساس سوابق موجود، با وجود این حادثه پرواز توانست پس از حدود چهارساعت به مقصد برسد.

این حادثه درحالی رخ داد که مقامات رژیم صهیونیستی مدعی شده‌اند که در پرواز دیگری از دبی به تل‌آویو، کمک‌خلبان عمانی با حمله به خلبان قصد سرنگونی هواپیما را داشته است. طبق روایت ادعایی این رژیم، مسافران توانسته‌اند فرد مهاجم را مهار کنند و خلبانان دیگر، هواپیما را به سمت عربستان هدایت کرده‌اند.

خبر

کشف راز ۲۱۷ ساله ناپلئون

رمزگشایی نامه محرمانه امپراتور با هوش مصنوعی

ترجمه: محمدمهدی حیدرپور/ هوش مصنوعی Astra GPT-۶ موفق شد نامه محرمانه ناپلئون بناپارت متعلق به سال ۱۸۰۹ را پس از ۲۱۷ سال رمزگشایی کند.

یک نامه رمزگذاری شده مربوط به سال ۱۸۰۹ میلادی که حاوی دستورات نظامی فوق سری ناپلئون بناپارت به یکی از ارشدترین ژنرال‌هایش بود، پس از ۲۱۷ سال توسط هوش مصنوعی رمزگشایی و پیاده‌سازی شد.

محتوای این نامه که به دستور ناپلئون و توسط ناپسری‌اش «اوژن» برای ژنرال «آگوست دو مارمون» ارسال شده بود، از زمان ارسال در آستانه جنگ فرانسه و امپراتوری هابسبورگ (اتریش)، تا به امروز به‌عنوان یک معما باقی مانده بود.

کارتر چرچ، مهندس هوش مصنوعی در شرکت امنیت سایبری سنتینل وان اعلام کرد که با استفاده از مدل پیشرفته Astra GPT-۶ توانسته است این متن ۱۳۰۰ کاراکتری را رمزگشایی کند.

به دلیل مفقودشدن کلید اصلی رمزنگاری در طول تاریخ، رمزگشایی این نامه برای متخصصان غیرممکن به نظر می‌رسید. پیچیدگی اصلی متن در این بود که برخی نمادها نماینده حروف الفبا و برخی دیگر نشان‌دهنده کلمات کامل و قدیمی فرانسوی بودند.

سیستم Astra GPT-۶ حدود ۶ ساعت زمان صرف پردازش، شناسایی کاراکترها و تطبیق آن‌ها کرد. هوش مصنوعی در این مسیر ابتدا داده‌های ناقص رمزنگارانی که پیش‌تر تنها ۳۳ نماد را کشف کرده بودند (از جمله جدول ناقص دانیل تنت، مورخ رمزنگاری) پیدا کرد؛ سپس با استفاده از تکنیک «بازپخت شبیه‌سازی‌شده» و تحلیل آزمون و خطا براساس سبک نگارش ژنرال مارمون، کل پیام را بازسازی کرد. این موفقیت تاریخی پس از بررسی توسط ساتوشی تاموکیو، مدیر وب سایت مرجع رمزنگاری Cryptiana، رسما تایید و پرونده آن پس از دو قرن بسته شد.

این نامه در زمانی ارسال شده بود که اتریش برای بازپس‌گرفتن زمین‌های از دست رفته خود آماده جنگ با فرانسه می‌شد و ژنرال مارمون با سپاهش در کرواسی امروزی، مستقر و از بدنه اصلی ارتش ناپلئون جدا شده بود.

نامه حاوی جزئیات حیاتی از موقعیت مکانی، توان رزمی و جابه‌جایی نیروهای فرانسوی و اتریشی است. ناپلئون در این دستور نظامی به ژنرال خود تاکید می‌کند که آماده رژه و پیشروی باشد و از چند سرباز یا تجمع اراذل و اوباش نترسد.

در بخشی از این نامه آمده است:

«به اتریش بلافاصله از هر طرف حمله خواهد شد. بنابراین، او با شتاب به سوی نابودی خود می‌تازد.»

همین دستورات باعث شد ارتش مارمون بتواند از کرواسی خارج شود، به نیروهای اصلی ناپلئون بپیوندد و در نبرد واگرام شکست سختی به اتریش وارد کند؛ نبردی که پیروزی در آن درجه «مارشال» را برای مارمون به ارمغان آورد.

کارتر چرچ اشاره کرده که تا پیش از این هرگز برای رمزگشایی اسناد تاریخی اقدام نکرده بود، اما با دیدن موفقیت توسعه‌دهنده دیگری (کارتر لفن) در رمزگشایی یک پیام ارتش آلمان مربوط به سال ۱۹۴۱ با هوش مصنوعی، انگیزه این کار را پیدا کرد. در آن پروژه، هوش مصنوعی توانسته بود یک پیام رمزگذاری‌شده با ماشین انیگما را طی ۱۰ ساعت رمزگشایی کند.

اگرچه رمزگشایی اسناد تاریخی جذابیت علمی زیادی دارد، اما محققان هشدار می دهند الگوریتم‌های هوش مصنوعی که قادر به کشف الگوهای نگارشی و رمزگشایی متن هستند، می‌توانند در آینده برای از بین بردن گمنامی هویت‌های آنلاین و شناسایی افراد براساس سبک نوشتن‌شان نیز مورد سوءاستفاده قرار بگیرند.

چالش

ترکیه آرامگاه خیام را کپی کرد؟

تصویری از یک یادمان در شهر نیغده ترکیه که شباهت چشمگیری به آرامگاه عمر خیام در نیشابور دارد، در شبکه‌های اجتماعی مورد توجه کاربران قرار گرفته است.

به گزارش عصر ایران، این سازه که با عنوان «یادمان شهدا» شناخته می‌شود، در مرکز شهر نیغده و در میدانی به نام «عمر خالص‌دمیر»، از چهره‌های شناخته‌شده کودتای نافرجام ۱۵ ژوئیه ۲۰۱۶، ساخته شده است.

بر اساس گزارش خبرگزاری ترکیه‌ای DHA، این یادمان در سال ۲۰۲۳ از سوی شهرداری نیغده ساخته شد و هدف از احداث آن، گرامیداشت یاد شهدای ۱۵ ژوئیه و دیگر افرادی عنوان شده که در راه دفاع از کشور جان خود را ازدست داده‌اند. در میان عناصر سازه نیز ستاره‌هایی قرار گرفته که نماد شهدای ۱۵ ژوئیه هستند.

فرم این یادمان، با ستون‌ها و خطوط کشیده و متقاطعی که به سمت رأس بنا حرکت می‌کنند، شباهت قابل‌توجهی به آرامگاه عمر خیام در نیشابور دارد؛ شباهتی که در تصاویر منتشرشده به‌وضوح قابل مشاهده است.

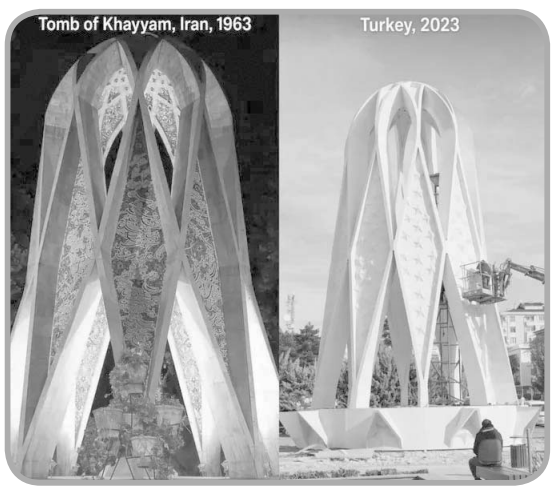

آرامگاه خیام در نیشابور، اثر هوشنگ سیحون، یکی از شاخص‌ترین نمونه‌های معماری معاصر ایران محسوب می‌شود.

ساختار هندسی و شبکه‌ای بنا که از تقاطع عناصر سازه‌ای شکل گرفته، از مهم‌ترین ویژگی‌های معماری آن است.

با این‌حال، در گزارش رسمی DHA درباره یادمان نیغده هیچ اشاره‌ای به آرامگاه خیام یا الگوبرداری از طراحی هوشنگ سیحون نشده است.

بنابراین نمی‌توان بدون ارائه منبع معتبر، این بنا را «کپی آرامگاه خیام» نامید؛ اما شباهت بصری میان دو سازه، به‌ویژه در فرم پایه‌های متقاطع و کشیده، بسیار قابل توجه است.

حمل و نقل

این کشتی مسافربری پرواز می‌کند!

شرکت «وسو» یک کشتی مسافربری برقی ساخته است که تجربه‌ای را تقریباً مشابه پرواز به مسافر منتقل می‌کند.

«تیم دو شان»، گزارشگر تک‌کرانچ شرحی از تجربه خود را درباره سفر با کشتی برقی استارت‌آپ «وسو» نوشته است که در ادامه آن را می‌خوانیم.

به گزارش ایسنا به نقل از تک‌کرانچ، همان‌طورکه با کشتی برقی «VS-۹» استارت‌آپ وسو از اسکله بروکلین دور می‌شدیم، از «اریک لاکمن» مدیرعامل آن پرسیدم: «کی پرواز را شروع می‌کنیم؟» و لاکمن پاسخ داد: «همین حالا هم در حال پروازیم.» باید اعتراف کنم که کمی ناامید شدم. فکر می‌کردم لحظه گذار از حرکت قایق‌وار معمولی به حالت تقریباً پرواز- آن هم به شکل قایق باله‌داری که روی سطح آب می‌لغزد- باید باشکوه‌تر یا تأثیرگذارتر باشد. سواری با کشتی برقی، حس پرواز را نداشت، اما کمی شبیه به سواری با یک خودرو اسپرت بود. قایق‌های سنتی با این ابعاد حدود ۳۰ فوت با افزایش سرعت، شروع به بالا و پایین‌پریدن و کوبیده‌شدن روی آب می‌کنند؛ اما در قایق‌های باله‌دار، درست در همین لحظه است که باله‌ها وارد عمل می‌شوند. در نگاه اول، VS-۹ شبیه به بسیاری دیگر از قایق‌های دوبدنه به‌نظر می‌رسد، اما در زیر بدنه آن، دو سازه بال‌مانند تعبیه شده است که هنگام شکافتن آب، قایق را بالا می‌آورند. بالچه‌های زیرآبی تحت کنترل رایانه، حرکت قایق را نرم و پایدار نگه می‌دارند. در مدل VS-۹، بخش عمده نیروی بالابرنده توسط بالچه جلویی تأمین می‌شود و حدود ۲۰درصد آن برعهده بالچه عقبی است.

موتور الکتریکی نیز روی باله عقب تعبیه شده است؛ موتوری که شرکت وسو آن را در مجموعه خود تولید می‌کند. چرا تولید آن به پیمانکاران بیرونی سپرده نمی‌شود؟ لاکمان می‌گوید کنترل هزینه‌ها اهمیت دارد. تنها قطعه‌ای که وسو آن را نمی‌سازد، باتری است. لامان در این‌باره گفت: باتری‌ها به کالایی عمومی و استاندارد تبدیل شده‌اند.

قایق‌های باله‌دار با بلندکردن بدنه از سطح آب می‌توانند کارآمدتر از سایر قایق‌ها عمل کنند. این ویژگی به‌ویژه برای قایق‌های برقی اهمیت دارد، زیرا در آن‌ها تک‌تک کیلووات- ساعت‌ها مهم هستند. کشتی‌سازان بیش از یک قرن است که درحال آزمایش قایق‌های باله‌دار هستند. این طرح مزایای متعددی از جمله نیروی پسای کمتر و سواری نرم‌تر را ارائه می‌دهد. تغییر ظریف از حالت دریانوردی به حالت تقریباً پرواز در VS-۹ نشان داد که یک قایق باله‌دار چقدر می‌تواند نرم باشد.

با وجود مزایای قایق‌های باله‌دار، آنها برای همه شرایط مناسب نیستند. طراحی این شناورها زمانی بهترین عملکرد را دارد که عمق آب برای حرکت قایق روی باله‌هایش کافی باشد. برای مدل VS-۹، این میزان حدود ۲.۵ فوت یا ۰.۷۵ متر است. اگر ارتفاع امواج از این حد فراتر برود، امواج به بدنه برخورد می‌کنند که موجب از بین رفتن حرکت نرم و روان قایق و کاهش کارآیی آن می‌شود. اگرچه قایق‌های باله‌دار برای آب‌های آزاد اقیانوس چندان مناسب نیستند، اما برای سایر پهنه‌های آبی ازجمله دریاچه‌ها، رودخانه‌ها و خلیج‌ها گزینه‌ای منطقی و کارآمد به‌شمار می‌روند.

وسو که در ماه اوت ۱۹ میلیون دلار از سری A جذب سرمایه کرد، آغاز عملیات حمل‌ونقل را هدف قرار داده است. لاکمن معتقد است که ترکیب نیروی محرکه الکتریکی و قایق‌های باله‌دار می‌تواند هزینه بهره‌برداری از شناورهای کوچک‌تر را کاهش دهد و آنها را به اندازه‌ای راحت کند که بتوانند سیستم‌های حمل‌ونقل عمومی شهری را تقویت نمایند.

شهری مانند نیویورک می‌تواند از قایق‌های باله‌دار برای انتقال سریع افراد به بروکلین یا کوئینز، بدون نیاز به احداث زیرساخت‌های جدید گسترده استفاده کند.

مدل VS-۹ در حال حاضر نمونه‌ای منحصربه‌فرد است، اما لاکمن گفت که شرکت وسو قصد دارد تعداد بیشتری از آن را بسازد. به گفته لاکمن، این شرکت ممکن است در نهایت به تولید قایق‌های باله‌دار برقی روی بیاورد تا به سایر قایق‌سازان امکان دهد شناورهای اختصاصی خود را بر پایه این فناوری طراحی کنند.

خواندنی

این برج قرمز، یکی از متفاوت‌ترین ساختمان‌های پاریس است

این برج در کنار ساختمان‌هایی مانند Tour Totem و دیگر برج‌های Front de Seine، بخشی از چهره متفاوت معماری پاریس در دهه ۱۹۷۰ را شکل می‌دهد؛ دوره‌ای که معماران فرانسوی در این بخش از شهر فرصت بیشتری برای آزمایش با فرم‌های بلندمرتبه، مصالح جدید و الگوهای متفاوت نما پیدا کردند.

در میان برج‌های مدرن پاریس، ساختمانی وجود دارد که به دلیل رنگ قرمز و الگوی متفاوت نمای آن به‌راحتی از ساختمان‌های اطراف متمایز می‌شود؛ ساختمانی که امروز با نام هتل Novotel Paris Tour Eiffel شناخته می‌شود، اما در زمان ساخت نام دیگری داشت.

این برج در سال ۱۹۷۶ توسط معماران فرانسوی، ژولین پنون و ژان کلود لو بای، طراحی و ساخته شد. ساختمان در منطقه گرونل، در منطقه پانزدهم پاریس و در مجاورت رود سن قرار دارد و حدود ۹۸ متر ارتفاع و ۳۱ طبقه دارد.

این ساختمان در ابتدا برای شرکت هواپیمایی ژاپنی Japan Airlines ساخته شد و «هتل نیکو» نام داشت. به‌همین دلیل، طراحی داخلی پروژه نیز از ابتدا با حال‌وهوای ژاپنی همراه بود و طراحی مبلمان و دکوراسیون داخلی به پیر پولن، طراح مشهور فرانسوی، سپرده شد.

هتل اولیه ۷۶۴ اتاق داشت و در زمان خود یکی از پروژه‌های متفاوت منطقه Front de Seine محسوب می‌شد؛ منطقه‌ای که در دهه ۱۹۷۰ مجموعه‌ای از برج‌های مسکونی، اداری و هتل‌ها در آن ساخته شد.

اما چیزی که بیش از هر چیز این ساختمان را متمایز می‌کند، نمای آن است. در نمای برج، ۱۰۶۸ قاب قرمز اطراف پنجره‌ها تکرار شده‌اند. فرم پنجره‌ها نیز حالتی شبیه صفحه تلویزیون‌های قدیمی دارد؛ ترکیبی که امروز بیش از آنکه قدیمی به نظر برسد، به یکی از ویژگی‌های هویت بصری ساختمان تبدیل شده است.

نمای آلومینیومی قرمز، همراه با تکرار منظم این قاب‌ها، باعث شده ساختمان برخلاف بسیاری از برج‌های بتنی و شیشه‌ای اطراف، ظاهری رنگی و گرافیکی پیدا کند.

گزارش

کشورهای دارای بالاترین جمعیت فوق‌ثروتمندها در آینده

موج بعدی ثروت جهانی از سوی بازارهایی هدایت می‌شود که با سرعت درحال بلوغ هستند. پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۳۱، کشورهایی مانند اندونزی و عربستان سعودی شاهد رشد جمعیت فوق‌ثروتمندان با سرعتی بیشتر از آمریکا باشند. پیش‌بینی می‌شود اندونزی بالاترین نرخ رشد جمعیت فوق‌ثروتمندان را داشته باشد و این جمعیت از سال ۲۰۲۶ تا ۲۰۳۱ حدود ۸۲ درصد افزایش یابد.

عربستان سعودی و لهستان با رشد پیش‌بینی‌شده ۶۳ درصدی، به‌طور مشترک در جایگاه دوم قرار دارند. در مقایسه، پیش‌بینی می‌شود نرخ رشد جمعیت فوق‌ثروتمندان در آمریکا ۵۴ درصد باشد.

به گزارش روزیاتو، مؤسسه Knight Frank پیش‌بینی می‌کند اندونزی سریع‌ترین رشد جمعیت افرادی را داشته باشد که حداقل ۳۰ میلیون دلار ثروت دارند.

این کشور از جمعیتی بیش از ۲۸۰ میلیون نفری برخوردار است که باعث شده یکی از بزرگ‌ترین بازارهای داخلی جهان را داشته باشد. علاوه بر این، صنایعی از حوزه کالاهای اساسی گرفته تا امور مالی دیجیتال درحال ایجاد ثروت هستند؛ چراکه کسب‌وکارها رشد می‌کنند و ارزش سهام مالکیت افزایش می‌یابد. با ظهور مراکز جدید ثروت در نقاط مختلف جهان، مدیریت و خرج کردن پول در کشورهای مختلف برای گروه‌رو به‌رشد مصرف‌کنندگان ثروتمند، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند.

بین‌الملل

روسیه چگونه مالک آلاسکا شد؟

ادعای ارضی روسیه با تجارت خز آغاز شد. پس از آن‌که در سال ۱۷۴۱ میلادی، سفر اکتشافی ویتوس برینگ به سواحل آلاسکا رسید، «پرومیشلنیکی‌ها» (شکارچیان و بازرگانان خصوصی روس) درپی پوست سمور دریایی که خز متراکم آن در چین قیمت بسیار بالایی داشت، به جزایر الیوتی نفوذ کردند. در سال ۱۷۹۹، تزار پل یکم، «شرکت روسی- آمریکایی» را به عنوان یک انحصار دولتی تأسیس کرد و کنترل تجارت خز و اختیار اداره این مستعمره را به آن واگذار نمود. الکساندر بارانوف، از سال ۱۷۹۹ تا ۱۸۱۸ هدایت عملیات این شرکت را برعهده داشت و مرکز آن را به «نوو- آرخانگلسک»؛ سکونتگاهی که امروزه با نام «سیتکا» شناخته می‌شود، منتقل کرد.

این تجارت بر پایه اجبار بنا شده بود. شرکت به مردم «اونانگان» (آلوت) و «آلوتیک» که ماهرترین شکارچیان سمور دریایی در جهان بودند، متکی بود و مردان آن‌ها را به‌زور وارد گروه‌های شکار می‌کرد؛ گاه حتی همسران و فرزندانشان را به گروگان می‌گرفت تا کار آن‌ها را تضمین کند. هزینه انسانی این ماجرا هولناک بود. جمعیت آلوت‌ها که هنگام ورود روس‌ها در دهه ۱۷۴۰ میلادی حدود ۱۵ تا ۲۵ هزار نفر برآورد می‌شد، تا دهه ۱۸۳۰ میلادی به‌دلیل کار طاقت‌فرسا، گرسنگی و بیماری‌های واگیردار، به حدود ۲ هزار نفر کاهش یافت. این همان تاریخی است که روایت‌های پیروزمندانه از ماجرای «خرید آلاسکا» معمولاً از بازگوکردنش طفره می‌روند.

پوست ارزشمند سمور دریایی محرک تجارت خز در آلاسکا بود و نزدیک‌شدن آن به مرز انقراض، به پایان این تجارت کمک کرد. تا اواسط قرن نوزدهم، ماجراجویی روسیه در آلاسکا دیگر سودی نداشت. دهه‌ها شکار بی‌وقفه، جمعیت سمورهای دریایی را به‌شدت کاهش داده بود و همراه با آن، تنها منبع درآمد قابل اتکای مستعمره نیز از بین رفته بود. شرکت روسی- آمریکایی به سمت ورشکستگی پیش می‌رفت و برای ادامه حیات خود به محموله‌هایی که از روسیه می‌رسید متکی بود. سرزمینی دورافتاده که دیگر سودی نصیب روسیه نمی‌کرد، به سرزمینی تبدیل شده بود که نگهداری از آن هزینه‌بر بود. سپس جنگ از راه رسید. جنگ کریمه در فاصله سال‌های ۱۸۵۳ تا ۱۸۵۶، روسیه را در برابر بریتانیا، فرانسه و امپراتوری عثمانی قرار داد، خزانه روسیه را تهی کرد و ضعف مرگبار مستعمره را آشکار ساخت. آلاسکا با قلمروی بریتانیا در کانادا هم‌مرز بود و نیروی دریایی بریتانیا بر دریاهای میان روسیه و مستعمره‌اش تسلط داشت. سن‌پترزبورگ می‌دانست که در هر جنگ آینده، نه می‌تواند از آلاسکا دفاع کند و نه قادر خواهد بود تجهیزات و تدارکات مورد نیاز آن را تأمین کند؛ ضمن این‌که بریتانیا می‌توانست به‌سادگی این سرزمین را تصرف کند. بهتر بود مستعمره را در ازای پول نقد بفروشند تا این‌که آن را بدون دریافت هیچ بهایی از دست بدهند. یک نگرانی دیگر هم وجود داشت و آن طلا بود. روسیه در آلاسکا طلا پیدا نکرده بود، اما هجوم جویندگان طلا در کالیفرنیا در سال ۱۸۴۹ نشان داده بود که کشف یک معدن طلا چه پیامدهایی می‌تواند داشته باشد. مقام‌های روس نگران بودند که اگر جویندگان طلا در آلاسکا به ذخایر طلا برسند، سیلی از معدن‌جویان آمریکایی و بریتانیایی به این سرزمین سرازیر شود و هیچ پادگان روسی نمی‌تواند مانع آن‌ها شود. در این صورت، مستعمره نه به دست یک ارتش، بلکه در اثر هجوم گسترده معدن‌جویان از دست می‌رفت.

روسیه پیش از آن نیز این ایده را مطرح کرده بود و حدود سال ۱۸۵۹ با ایالات متحده وارد گفت‌وگو شده بود، اما جنگ داخلی آمریکا هرگونه بحث درباره افزودن سرزمین‌های جدید را متوقف کرد. پس از پایان جنگ، امپراتور الکساندر دوم در دسامبر ۱۸۶۶ به دو استوکل اجازه داد مذاکرات را از سر بگیرد. این دیپلمات نیز در ویلیام سیوارد، سیاستمداری توسعه‌طلب که مدت‌ها خواهان به‌دست آوردن آلاسکا بود، شریک مناسبی پیدا کرد. نشست شبانه آن‌ها سرانجام به امضای معاهده در ۳۰ مارس ۱۸۶۷ [۱۰ فروردین ۱۲۴۶] انجامید.

جلب موافقت کشور با این معامله، دشوارتر از انجام خود معامله بود. سنا در ۱۵ مه ۱۸۶۷ [۲۵ اردیبهشت ۱۲۴۶] این معاهده را تصویب کرد، اما مجلس نمایندگان پرداخت پول معامله را بیش از یک‌سال به تعویق انداخت. منتقدان نیز کل ماجرا را به تمسخر گرفته و آن را «حماقت سیوارد» و «یخچال سیوارد» می‌نامیدند؛ ثروتی که به عقیده آنان برای خرید یک «یخچال» بی‌فایده هدر رفته بود. انتقال رسمی آلاسکا در ۱۸ اکتبر ۱۸۶۷ [۲۶ مهر ۱۲۴۶] در شهر سیتکا انجام شد؛ زمانی‌که پرچم روسیه پایین آورده شد و پرچم آمریکا بر فراز این سرزمین به اهتزاز درآمد.

دور دنیا

هشدار وزارت محیط زیست آلمان درباره بحران کم‌آبی

وزیر محیط زیست آلمان ضمن هشدار درباره عواقب بحران کم‌آبی خواستار اصلاحات زیرساختی برای مقابله با آن شد. کارستن اشنایدر، وزیر محیط زیست فدرال آلمان (از حزب سوسیال دموکرات) از ایالت‌های آلمان خواسته است تا برای مقابله با پیامدهای پایین‌آمدن سطح آب، سرمایه‌گذاری بیشتری در زیرساخت‌های آبی انجام دهند. اشنایدر در این‌باره به روزنامه کلنر آنسایگر گفت: وضعیت راین و دریاچه کنستانس بار سنگینی نه‌تنها برای طبیعت، بلکه برای اقتصاد نیز هست. آلمان به رویکرد متفاوتی در مدیریت آب نیاز دارد. اشنایدر تاکید کرد: دسترسی به آب عامل کلیدی برای امنیت و اقتصاد است.

از نظر وی ایالت‌های فدرال باید بخش قابل توجهی از بودجه صندوق ویژه را در زیرساخت‌های آب سرمایه‌گذاری کنند. اشنایدر افزود: در قرن‌های گذشته، سیاست آب بر تخلیه آب در اسرع وقت و احیای تالاب‌ها متمرکز بود.

وی در یک کنفرانس ویژه در برلین، رویکردهای جدید مدیریت آب را با جسیکا راسوال، کمیسر محیط زیست اتحادیه اروپا، مورد بحث قرار خواهد داد. نمایندگانی از کشورها، شرکت‌ها و انجمن‌ها در این کنفرانس شرکت خواهند کرد.

تأثیر جنگ در خاورمیانه روی پروژه جنجالی عربستان

عربستان در ادامه بازنگری در پروژه‌های بسیار بزرگ خود، ساخت ورزشگاه نئوم برای جام جهانی ۲۰۳۴ را به‌دلیل تأخیرها و کاهش ابعاد پروژه «لاین» متوقف کرده است. عربستان سعودی برنامه ساخت ورزشگاه نئوم، یکی از ورزشگاه‌های پیش‌بینی‌شده برای جام جهانی ۲۰۳۴ را برای مدت نامعلومی کنار گذاشته است. دو منبع آگاه به این موضوع به رویترز گفتند این تصمیم پس از تأخیرها و کاهش ابعاد پروژه بسیار بزرگ و آینده‌نگرانه‌ای گرفته شده که قرار بود ورزشگاه نئوم در آن ساخته شود.

قرار بود ورزشگاه نئوم به‌عنوان یک ورزشگاه مرتفع در پروژه «لاین» ساخته شود؛ سازه‌ای فولادی و شیشه‌ای به طول ۱۶۰ کیلومتر که خود بخشی از پروژه بزرگ‌تر نئوم است. پروژه نئوم حدود یک دهه پیش به‌عنوان یکی از بخش‌های اصلی «چشم‌انداز ۲۰۳۰» محمدبن‌سلمان، ولیعهد و حاکم عربستان، معرفی شد؛ برنامه‌ای بلندپروازانه برای متنوع‌سازی اقتصاد کشور و کاهش وابستگی به نفت.

یاسر الرمیان، رئیس صندوق سرمایه‌گذاری عمومی عربستان (PIF)، که مالک نئوم است، در ماه آوریل تأیید کرد که «لاین» دیگر در اولویت قرار ندارد و تا سال ۲۰۳۰، زمان اولیه تعیین‌شده برای تحویل مرحله نخست پروژه، ضروری نخواهد بود. او در عین حال تأکید کرد که هیچ پروژه‌ای لغو نشده است. با این‌حال، دو منبع آگاه اعلام کردند که برنامه ساخت ورزشگاه نئوم اکنون متوقف شده است. نئوم و دفتر رسانه‌ای دولت عربستان به درخواست رویترز برای اظهارنظر پاسخی ندادند. وزارت ورزش عربستان نیز پرسش‌ها درباره این ورزشگاه را به نهاد عالی میزبانی جام جهانی ۲۰۳۴ ارجاع داد. این نهاد اعلام کرد روند ساخت پروژه‌های جام جهانی با پیشرفت قابل‌توجهی همراه بوده است، اما درباره وضعیت ورزشگاه نئوم و هزینه ساخت آن توضیحی نداد و تنها تصاویری از برخی دیگر از ورزشگاه‌های درحال ساخت را در اختیار رویترز قرار داد.

برای نخستین بار سیگنال رادیویی از سیاره‌ای خارج از منظومه شمسی دریافت شد

ستاره‌شناسان می‌گویند اولین انتشار رادیویی از سیاره‌ای خارج از منظومه شمسی را مستقیما شناسایی کرده‌اند. با این‌حال، این سیگنال، گواهی بر یک میدان مغناطیسی عظیم است، نه حیات هوشمند.

این کشف که به صورت یک مقاله جدید به انتشار رسیده است، انفجارهای رادیویی تکراری را ردیابی می‌کند که به نظر می‌رسد از سیاره فراخورشیدی «بتا پیکتوریس بی» واقع در ۶۳ سال نوری از زمین- فاصله کوتاهی از نظر نجومی- می‌آیند. این غول گازی، حدود ۱۲ برابر مشتری، یکی از سه سیاره‌ای است که به دور یک ستاره جوان با جرم ۱.۷۵ برابر خورشید می‌چرخد.

«ادو برگر» استاد نجوم در دانشگاه هاروارد در رابطه با این کشف گفت: من می‌دانم که سیگنال‌های رادیویی با جست‌وجو برای هوش فرازمینی مرتبط هستند، اما این چیزی بسیار متفاوت است. گفتنی است محققان از آرایه‌ای از ۶۴ بشقاب تلسکوپ رادیویی در آفریقای جنوبی، برای شناسایی این سیگنال استفاده کردند.

پرواز اسپیس ایکس به رهبری اولین فرمانده زن سیاه‌پوست

پس از پرتاب هشت ساعته پرواز اسپیس ایکس با یک موشک سریع‌السیر که رکورد سرعت آمریکا را شکست و با رهبری اولین زن سیاه‌پوست انجام شد، چهار فضانورد تاریخ‌ساز شدند.

اسپیس‌ایکس پس از سه هفته تأخیر و برای رفع سیستم سوخت نشتی کپسول دراگون، فرمانده «جسیکا واتکینز» و خدمه‌اش را برای ناسا به فضا پرتاب کرد. پس از پرتاب و درحالی‌که موشک و کپسول با سرعتی حدود ۱۷۵۰۰ مایل در ساعت (۲۸۱۰۰ کیلومتر در ساعت) در فضا حرکت می‌کردند، به‌آرامی به‌سمت ایستگاه فضایی بین‌المللی (ISS) که در موقعیت ثابتی قرار داشت، پیش رفتند و اتصال را انجام دادند.

مدت‌زمان این سفر تا حد زیادی به فاصله میان ایستگاه فضایی بین‌المللی و فضاپیما در لحظه پرتاب بستگی دارد. آخرین گروهی که از خاک آمریکا به فضا پرتاب شدند، بیش از ۳۰ ساعت در راه بودند تا به ایستگاه برسند.